

LISTY PODZIMNÍ 2

středa 15. 10. 2025 / denní zpravodaj 49. ČDP / cldp.cz

Pavel Košatka:
Zasmějete se, ale zároveň vás
zamrazí – to mám strašně rád.

režisér hry a překladatel inscenace Kurt & Sid

Proč jste si k nastudování vybrali právě tuto inscenaci?

Ono to bylo na začátku víceméně náhodou, protože hru nám doporučil kamarád, který ji viděl v podání studentů JAMU v Brně. Vyžádali jsme si ji, přečetli a ihned nás zaujala. Byl jsem samozřejmě také fanouškem Nirvany a Kurta Cobaina, takže mi to okamžitě přirostlo k srdci. A ve chvíli, kdy jsme navíc spatřili půdní prostory Malostranské besedy, které jsou pro to jako stvořené, bylo nám jasné, že právě tady tuhle hru musíme uvést.

Jaký byl podle vás Kurt Cobain jako člověk? Komplikovaný?

Rozhodně — to je asi ta nejjednodušší odpověď. Ale myslím si, že ani Kurt Cobain sám nevěděl, jaký vlastně je. Potýkal se se spoustou problémů. Už od dětství měl pocit, že nikam nepatří, že mu nikdo nerozumí — od rodičů, spolužáků ve škole až po své lásky. Neustále se cítil ublížený, a právě proto začal psát tu „naštanou“ hudbu, kterou se chtěl vypsát ze všech svých křivd. Zároveň trpěl depresemi, hyperaktivitou, na kterou bral léky, a postupně se u něj rozvinula závislost na heroinu, což jeho osobnost ještě víc rozkolísalo. Těžko tedy říct, jaký Kurt Cobain byl jako člověk. V naší hře se to snažíme alespoň trochu naznačit, ale myslím si, že názor si nakonec musí udělat každý sám. Nikdo z nás ho samozřejmě osobně neznal, takže můžeme nabídnout jen určité vodítko vycházející z faktů. Zbytek už je na divácích.

Čím to je, že tvorba Kurta Cobaina oslovila celou jednu generaci — a oslovuje stále další?

Je to právě tou autentičností. On nezačal psát písničky proto, že by chtěl s kamarády založit kapelu a být slavný, ale proto, že se potřeboval vypsát ze všech svých problémů. Potřeboval se z nich doslova vyrvat. A právě to je na jeho tvorbě tak autentické.

Jak to, že se může publikum smát i při hře, která se odehrává v průběhu posledních chvil lidského života? Jak pracujete s humorem?

Ta hra je v tomhle ohledu velmi pestrá. Střídá vážné scény s vtipnými často v rychlém sledu. Navíc je mi tenhle černý, místy až morbidní humor docela blízký — i proto jsme si tu hru vybrali. Často se tam objeví humor, u kterého se sice zasmějete, ale zároveň vás u toho trochu zamrazí, a to mám strašně rád. Život by se neměl brát příliš vážně, ale vážným tématům není zase nutné se úplně vysmívat. Hra zachovává vkusnou hranici mezi tím, co ještě humor je, a tím, kdy už je potřeba věc brát vážně.

Jaké téma ve hře s vámi osobně nejvíce rezonuje?

Pro mě asi nejvíc téma závislosti, protože závislosti jsou stále všude kolem nás. A dost mě překvapuje, kolik lidí má dodnes Kurta Cobaina za vzor — zejména mladých. Myslím si, že je důležité ukazovat, že to nebyl žádný svatoušek a že to, co se mu stalo, nebylo jen důsledkem depresí nebo pocitu ublíženosti, ale také životního stylu, který prostě nebyl slučitelný s dlouhým životem. Především kvůli heroinu.

Myslíte, že je na to důležité upozorňovat i dnes?

Určitě. Konzumace drog u nás stále roste — to si můžete přečíst v každých novinách. Především mladí lidé to často vnímají jako součást životního stylu. Bylo by ale dobré, kdyby viděli i ty stinné stránky — na příkladu někoho známého, o kom možná ani nevědí, kolik mu drogy vzaly.

Pozvánka na zítřek

Co se stane, když jsou dva klienti „speciálního“ ústavu po letech propuštěni do běžného života? Zcela jistě to přinese řadu nečekaných situací pramenících z jejich srážky s „normální“ životní realitou. Ale je naše realita opravdu normální a jak ji vidí dvě duše nezatížené společenskými vzorci? Hořko-sladkou komedii o přátelství a odvaze vyrovnat se se životem přiváží Dobřichovická divadelní společnost, která propojuje amatéry a profesionály na jednom jevišti. Ve čtvrtek od 19.00.

Ohlasy / Jak se Husákov zdálo, že je Věra Čáslavská

„Věra Čáslavská byla okouzlující, zábavná a přitom tak úspěšná.“

„Ta podobnost s realitou, že máme egoistického Slováka opět v čele, je děsivá.“

„Bylo mi z té ruské hymny úzko, slyšela jsem ji od okupace poprvé.“

„Kdyby žil Tomáš Matonoha v USA, už by za ztvárnění Husáka dostal Cenu Tony. Byl famózní. To je jeho životní role, ne?“

„Netušila jsem, že byla Věra taková hrdinka. Její gesto z mexické olympiády z 68' jsem neznala.“

„Díky za ten koncert po představení, pěkně mi to odlehčilo tu tíživou atmosféru z představení.“

„Byl to krásný večer.“

středa 15. 10. 2025 / @ceskolipsky_divadelni_podzim / cldp.cz

Sláva hurá, divadelní jízda začíná!

Jiskření v očích, elektrizující nadšení, úsměvy a rozechvělé pohledy plné očekávání. Jiráskovo divadlo se zbarvilo do tyrkysové a růžové barvy, pastelových tónů letošního 49. ročníku Českolipského divadelního podzimu. A především se naplnilo divadlachtivými návštěvníky, kdy mnohé z nich čeká pětidenní maraton v rámci tradičního divadelního podzimního zastavení.

Vernisáž (Liberečtí Benátčané)

Je již několikaletou tradicí, že Českolipský divadelní podzim začíná vernisáží. Tentokrát se jedná o výstavu fotografií z italských Benátek, a to v jejich nejvíc vyzdobené podobě, tedy z legendárního benátského festivalu. Na tuto nezapomenutelnou akci se každoročně vydávají tisíce lidí z celého světa, letos včetně party libereckých fotografů, kteří se rozhodli jiskřivou atmosféru zachytit skrz objektivy svých fotoaparátů. Jiráskovo divadlo tak nyní zdobí desítky fotografií nejrůznějších masek v ulicích historických Benátek, které na přichozí dýchají barevnou a trochu tajuplnou atmosférou.

Vernisáž (Liberečtí Benátčané)

O slavnostní zahájení letošního ročníku se postaralo Divadlo Komedioграф s inscenací „Jak se Husákovi zdálo, že je Věra Čáslavská“ v hlavních dvou rolích s dvěma Tomáši, Matonohou a Měcháčkem. Před vyprodaným sálem rozjeli dvouhodinovou two men show, ve které se Matonoha zhostil role bývalého československého prezidenta Gustáva Husáka a roli olympijské vítězky, gymnastky Věry Čáslavské ve slušivém modrém trikotu s ladností sobě vlastní ztvárnil Tomáš Měcháček.

Slavnostní zahájení ČDP 2025

Tyto dvě postavy stojící na opačných stranách názorového i politického spektra se setkávají v momentě, kdy je Husák zvolen prezidentem, usne a zdá se mu o Věře Čáslavské. Společně pak debatují o životě, situaci v naší zemi, jejich osudech a i o tom, kdo je větší kumulovač titulů, zda Husák s mnoha politickými funkcemi, nebo Čáslavská s mnoha medailemi. Žoviální jevištní rozhovor plyne svižným tempem až do vážného finále, ve kterém Husák v podstatě přiznává, že i on je sledovaná oběť mocnějších, než je on sám. Představení zakončí usměrňovaný potlesk, úklony, děkovačka a je konec.

Jak se Husákovi zdálo, že je Věra Čáslavská (Divadlo Komedioграф)

Pro ty, kterým se nechtělo první den Českolipského divadelního podzimu jít spát, se v přísálí Jiráskova divadla konal koncert Tomáše Matonohy a jeho dvou hudebních kolegů, kdy jedním z nich byl i českolipský rodák Ondřej Homola. Příjemný, klidný písničkový večer prokládaný historkami a vtipy dospěl do svého finále. Další čtyřlístek divadelních lístečků se ale těší na to, až je utrhnete. Tak přijďte!

Tomáš Matonoha & přátelé (koncert)

FOTOREPORT

100 let DK Jirásek

14. 2. 2026 | KD Crystal
Výroční ples

24. 4. 2026 | náměstí T. G. M.
Vernisáž retrospektivní výstavy

9. 10. 2026 | kino Crystal
Premiéra dokumentárního filmu

V průběhu roku mnoho dalších akcí.
Více na dkjirasek.eu,
fb - Divadelní klub Jirásek Česká Lípa.